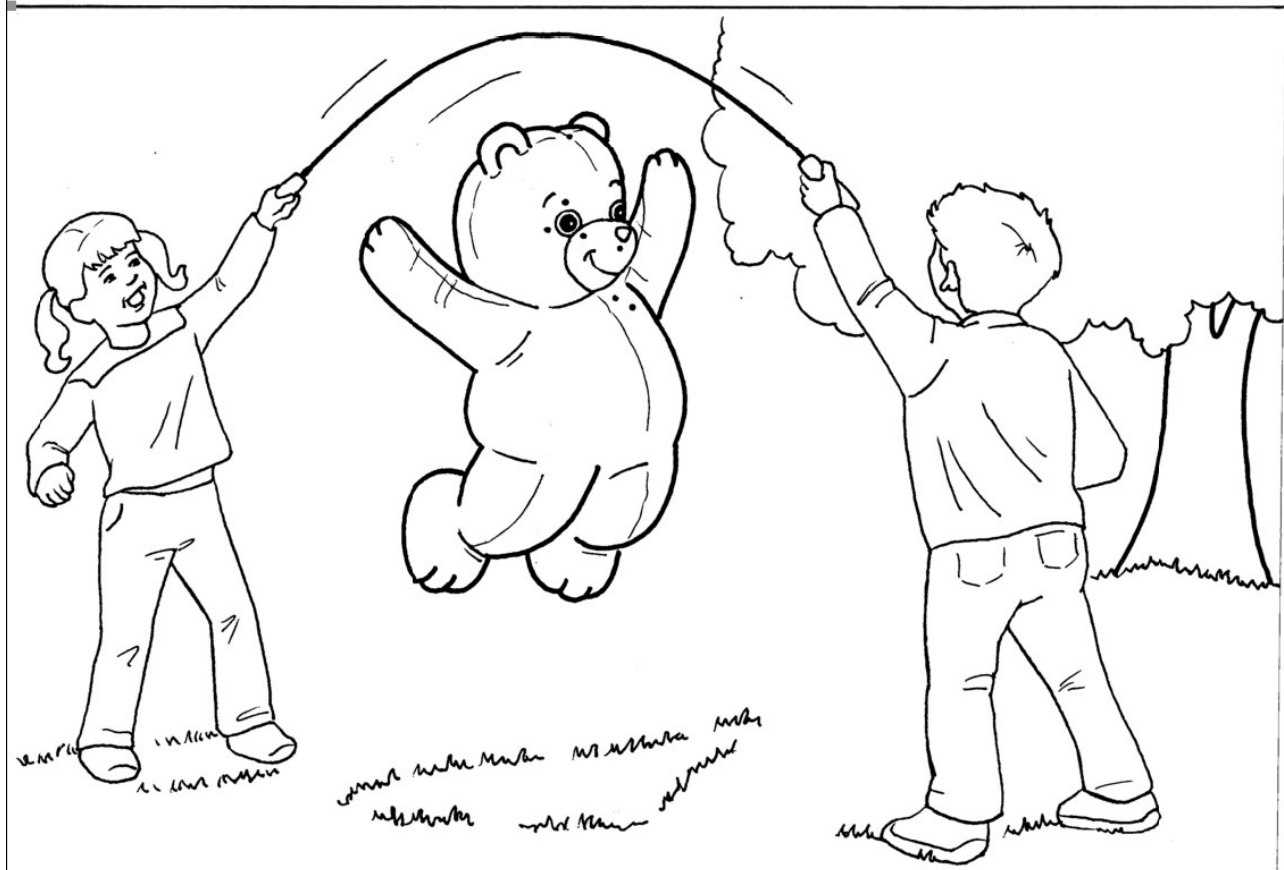
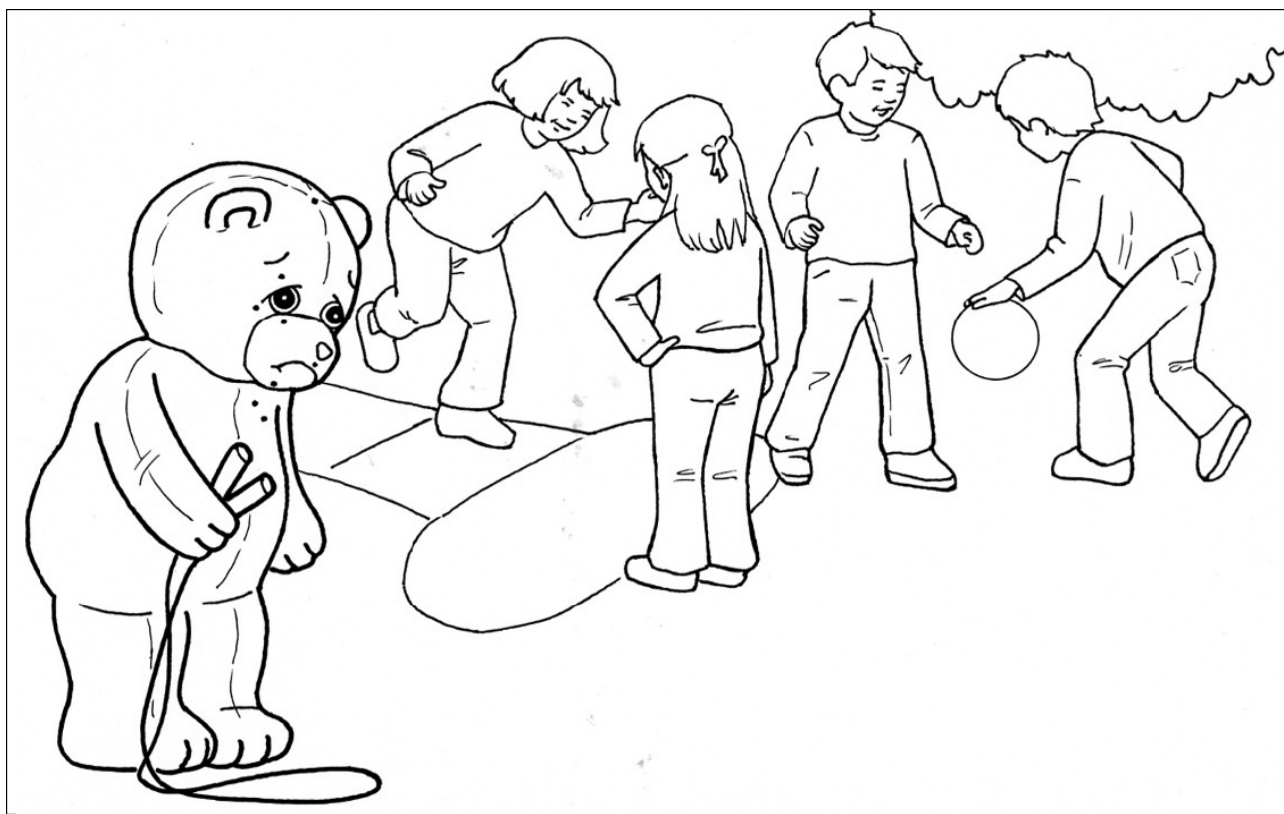

Farvelæg PrikkeBjørn - Ingen kan lide en gnaven bjørn

Ingen kan lide en gnaven bjørn.

Af Till Schilling

Det var cirka tre dage efter at PrikkeBjørn og hans ven Matt havde leget pirater på den store mark bagved PrikkeBjørns hus, at PrikkeBjørn hørte nyheden om, at Matt skulle flytte til en anden by.

Matt havde været hans ven lige så længe, han kunne huske, og han havde tilbragt mange, mange dage i leg med ham. De havde leget hoppelege i bladbunkerne om efteråret. De havde leget i sne og bygget store snemænd med piber i munden om vinteren, og de havde leget i PrikkeBjørns pool og kastet vand på hans lillesøster om sommeren.

Men nu skulle alt blive anderledes. PrikkeBjørn var overhovedet ikke glad ved situationen, da hans mor fortalte ham, at Matts far skulle forflyttes til en anden by, hvor hans firma var i gang med at bygge et nyt kontor.

I begyndelsen var PrikkeBjørn vred, men i dagene op til Matts flytning, kom PrikkeBjørn til at lege endnu mere med Matt end sædvanlig, fordi hans mor skulle pakke.

En dag skulle Matt endda overnatte hos PrikkeBjørn, og det var specielt dejligt, fordi de fik lov til at blive oppe så længe, de ville. Tiden gik hurtigt, og så kom dagen, hvor Matts familie rejste til den nye by med en kæmpe container fastgjort til deres bil, ladet med al deres bagage. De flyttede til en by, som lå en hel dags rejse væk, og som det selv med fly ville tage adskillige timer at komme til.

Det gik for alvor op for PrikkeBjørn, at Matt var rejst, og da skolen snart skulle begynde, vidste han, at han var nød til at få sig nogle nye venner. "Ingen er så rar som min ven Matt, sagde PrikkeBjørn til sin mor. Hun svarede : "Det skal nok gå, der er en masse nye børn i din klasse i år."

Men PrikkeBjørn ville overhovedet ikke høre efter. Matt havde været hans *eneste* ven og hans *bedste* ven, og han savnede Matt rigtig meget.

Adskillige dage var gået efter at Matt var rejst, og PrikkeBjørn var slet ikke i humør til at få nye venner. Selv lille Lizzy, som havde prøvet at tale med ham og sige : "Hej PrikkeBjørn, vil du ikke lege med os"? Blev mødt med PrikkeBjørns sørgmodige øjne.

Efterhånden blev han meget gnaven, og alle børnene holdt sig faktisk væk fra ham. Dette gjorde PrikkeBjørn en smule trist. Han tænkte ved sig selv : "Det var det, jeg sagde. Ingen er så rar som Matt."

I frikvartererne sad PrikkeBjørn alene og smilede slet ikke. Selv lille Lizzy holdt sig væk fra ham.

En dag, da hans mor hentede ham, begyndte han pludselig at græde. "Jeg har ingen venner", sagde han, og hans mor kiggede på ham, med et kærligt smil som vidste hun lige, hvad han skulle gøre.

Så snart de var nået hjem, bad hun PrikkeBjørn om at sætte sig ned, og så sagde hun til ham: "PrikkeBjørn, du har det rigtig dårligt, og du har faktisk selv evnen og mulighederne for at gøre noget ved det". PrikkeBjørn så op på hende og så et glimt i hendes øjne.

"Du har ret, jeg er en rigtig gnaven bjørn", fortalte han sin mor. "Du har altid fortalt mig, at der ikke er nogen, der vil være sammen med en, der er i dårligt humør, men jeg føler mig så alene uden Matt".

Hans mor svarede ham, mens hun gik ud i køkkenet: "Min kære lille PrikkeBjørn, Kun *du alene* kan virkelig gøre noget ved det".

Med et kom PrikkeBjørn i tanke om, hvem han var og smilede stort. Han indså, at hans mor havde ret. Det tjente ingen og slet ikke ham selv at være gnaven. Så PrikkeBjørn begyndte at gøre det, han var bedst til.

Mens han tappede på sit karatepunkt, sagde han:

"Selv om jeg føler mig så alene, er jeg stadig en god PrikkeBjørn"

"Selv om jeg er så ked af, at Matt er borte, er jeg stadig en god PrikkeBjørn"

"Selv om jeg er så ked af, at Matt var nød til at rejse, er det OK at få nye venner"

Så begyndte han at tappe på hver eneste af sine prikker mens han sagde:

"Jeg føler mig så alene",

"Jeg føler mig så alene"

Da han havde gjort det i to runder, lagde han mærke til, at han følte sig lidt bedre, som om det var OK at være Matts ven, og alligevel få nye venner. Så tappede han, mens han sagde:

"Det gør mig så trist at savne Matt"

"Det gør mig så trist at savne Matt"

Da han var færdig med at tappe to runder, begyndte han at smile, fordi det gik op for ham, hvilken gnaven bjørn, han havde været. Han huskede lille Lizzys skuffede ansigt, da han havde bedt hende om at gå væk. Det fik ham til at indse, at han sandsynligvis havde såret hendes følelser med sin gnavenhed. Han vidste, at han i morgen i skolen ville være nød til at gå hen til hende og sige undskyld for sin dårlige opførsel.

Lige da han tænkte dette, kom hans mor ind i stuen med et krus varm kakao til ham. Dette fik ham til at smile endnu mere, og han sagde: *"Tak fordi du huskede mig på, at jeg kan tappe. Nu skal jeg bare snakke med Lizzy, fordi hun var venlig overfor mig, men det var jeg ikke."*

"Ja, gør du det", svarede PrikkeBjørns mor og smilede, fordi hun vidste, at PrikkeBjørn havde forstået, at det at være en gnaven bjørn ikke er godt.

Lige da hun havde tænkt den tanke, ringede telefonen og det var Matt, der ville tale med PrikkeBjørn.

Manner, manner! Hvor var PrikkeBjørn glad for at høre fra sin ven. Matt havde så meget at fortælle ham, og til PrikkeBjørns store overraskelse fortalte Matt ham om alle de venner, han havde fået, og at han, når PrikkeBjørn kom på besøg næste gang, glædede sig til, at han kunne præsentere ham for vennerne og vise PrikkeBjørn, hvor rare de var. PrikkeBjørn smilede og snakkede lidt mere. Da de afsluttede samtalen og lagde på, kiggede han på sin mor og sagde "Tusind tak"!

Den næste dag i skolen var meget anderledes. Han talte med Lizzy og hun var glad over at se, at han ikke var gnaven længere. PrikkeBjørn sjippede i bue med de andre børn og grinede, fordi han havde lært to nye vigtige ting i sit liv:

**Den ene var, er det er OK at have flere venner,
og den anden var, at ingen kan lide at være venner med en gnaven bjørn!**